

Ďalší účastníci konania: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG, Infineon Technologies AG, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 6. októbra 2021 v spojených veciach T-233/18 a T-234/19 v rozsahu, v akom sa v ňom žaloba ako neopodstatnená,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 28. mája 2018 o štátnej pomoci SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN) zavedenej Nemeckom pre spotrebiteľov v pásme základného zaťaženia podľa § 19 StromNEV, C(2018) 3166 final za roky 2012 a 2013, v súlade s článkom 61 prvom pododseku Štatútu Súdneho dvora,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v konaniach pred Všeobecným súdom a pred Súdnym dvorom

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka uvádza jeden odvolací dôvod, ktorý vychádza z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usudzoval, že režim zavedený § 19 ods. 2 Stromnetzentgeltverordnung (spolkové nariadenie o sieťových poplatkoch, ďalej len „StromNEV“) je štátnou pomocou v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Po prvé, Všeobecný súd pri posudzovaní štátnej povahy sieťových poplatkov nesprávne usudzoval, že existencia povinného zaťaženia spotrebiteľov alebo konečných zákazníkov a štátna kontrola nad finančnými prostriedkami alebo správcami týchto prostriedkov predstavovali dva prvky, ktoré „tvoria alternatívu“.

Po druhé, Všeobecný súd pri posudzovaní existencie „povinného zaťaženia spotrebiteľov alebo konečných zákazníkov“ nesprávne usudzoval, že vzťah medzi dodávateľom elektriny a konečnými spotrebiteľmi elektriny je irelevantný. Navyše Všeobecný súd nesprávne zohľadnil povinnosť spočívajúcu vo výbere príplatku, a nie zákonnú povinnosť úhrady sieťových poplatkov.

Po tretie, Všeobecný súd pri posudzovaní existencie štátnej pomoci alebo dispozičnej právomoci štátu nesprávne usudzoval, že výlučné určenie vybraných sieťových poplatkov nevylučuje, aby štát mohol týmito prostriedkami disponovať.

Odvolanie podané 16. decembra 2021: WEPA Hygieneprodukte GmbH a WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, posledná uvedená predtým Wepa Leuna GmbH a Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. októbra 2021 vo veci T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH a i./Európska komisia

(Vec C-795/21 P)

(2022/C 73/31)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľky: WEPA Hygieneprodukte GmbH, WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, posledná uvedená predtým Wepa Leuna GmbH a Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (v zastúpení: H. Janssen, A. Vallone, Rechtsanwälte, D. Salm, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Spolková republika Nemecko

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor

1. v celom rozsahu zrušil rozsudok Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. októbra 2021 vo veci T-238/19;

2. zrušil rozhodnutie Komisie z 28. mája 2018 o schéme pomoci SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) uplatnenej Nemeckom pre odberateľov základného zaťaženia podľa paragrafu 19 predpisu StromNEV;
3. subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu;
4. uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v konaní na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky vo svojom prvom odvolacom dôvode uvádzajú, že Všeobecný súd skreslil skutočnosti a nesprávne zohľadnil obsah a rozsah vnútroštátneho práva tým, že vo svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že, po prvé, Bundesnetzagentur záväzne stanovuje výšku doplatku podľa paragrafu 19 ods. 2 nemeckého predpisu o sieťových poplatkoch pre elektrické sústavy (StromNEV), že po druhé, Bundesnetzagentur v tejto súvislosti predložila veľmi podrobné údaje, a po tretie, že straty príjmov prevádzkovateľov sústav boli v celom rozsahu kompenzované uvedeným doplatkom. Neexistovali teda žiadne skutočnosti, ktoré by mohli preukázať štátnu kontrolu financií vybraných doplatkom a ktoré by Všeobecný súd mohol považovať za relevantné pre rozhodnutie.

Odvolateľky vo svojom druhom odvolacom dôvode uvádzajú, že Všeobecný súd nesprávne zohľadnil požiadavky na existenciu pomoci poskytnutej zo štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Všeobecný súd sa, po prvé, nesprávne domnieval, že v prípade doplatku podľa paragrafu 19 ods. 2 StromNEV išlo o poplatok, „povinnú platbu“ alebo „parafiskálny poplatok“ (prvá časť druhého odvolacieho dôvodu). Všeobecný súd sa, po druhé, nesprávne domnieval, že oslobodenie odberateľov základného zaťaženia podľa paragrafu 19 ods. 2 druhej vety StromNEV a doplatok podľa paragrafu 19 ods. 2 StromNEV je pomocou poskytnutou zo štátnych prostriedkov (druhá časť druhého odvolacieho dôvodu). Ak však doplatok nie je poplatkom – čo tak je –, nie je naplnená skutková podstata článku 107 ods. 1 ZFEÚ ani podľa názoru Všeobecného súdu. Aj v prípade, že by išlo o poplatok, nebola by naplnená skutková podstata článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že doplatok nie je štátnou pomocou alebo pomocou poskytnutou zo štátnych prostriedkov.

Odvolanie podané 16. decembra 2021: Bundesrepublik Deutschland proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. októbra 2021 vo veci T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH a i./Európska komisia

(Vec C-796/21 P)

(2022/C 73/32)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: WEPA Hygieneprodukte GmbH, WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, posledná uvedená predtým Wepa Leuna GmbH a Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH, ako aj Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. októbra 2021 vo veci T-238/19 v rozsahu, v akom sa žaloba zamietá ako nedôvodná,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 28. mája 2018 o schéme pomoci SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) uplatnenej Nemeckom pre odberateľov základného zaťaženia podľa paragrafu 19 predpisu StromNEV za roky 2012 a 2013 podľa článku 61 ods. 1 Štatútu Súdneho dvora,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené v konaní pred Všeobecným súdom a pred Súdnym dvorom.